

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Бургас, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Илияна Т. Балтова
Янко Н. Новаков

при участието на секретаря Станка Ст. А.
като разгледа докладваното от Янко Н. Новаков Въззивно търговско дело № 20232001000124 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

По търговско дело № 3/2009 г. ищецът „Трейс Ямбол” АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Ямбол, ул. „Доктор Петър Брънеков“ № 2, ет. 3, със съдебен адрес гр. Ямбол, ул. „Бузлуджа“ № 15 – адв. Ж. К. е предявил против ответницата П. П. П. с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, ж.к. „*****, със съдебен адрес гр. София, ул. „Странджа“ № 4, ет. 4, ап. 6 – адв. М. М. иск за заплащане на обезщетение по чл. 240, ал. 2 от Търговския закон за вреди на обща стойност 100401,51 лева, причинени на дружеството от дейността на ответницата като негов изпълнителен директор, ведно със законната лихва, считано от завеждането на делото на 07.01.2019 г. до окончателно изплащане.

Обезщетението включва:

- сумата от 41599 лева за вреди от продажби на дълготрайни материални активи на дружеството, извършени през периода 11.05.2018 г. - 30.07.2018 г. на цени под пазарните;

- сумата от 40027 лева за вреди от ангажиране при неизгодни условия на подизпълнителите „Свои - 2000” ООД с ЕИК ***** (по договор от 16.10.2017 г., довел до загуба от 13136 лева) „Стини” ООД с ЕИК

***** (по договор от 16.10.2017 г., довел до загуба от 11762 лева), „Даскалов - 48” ЕООД с ЕИК ***** (по договор от 16.10.2017 г., довел до загуба от 11831 лева) и „Галис“ ЕООД с ЕИК ***** (по договор от 14.05.2018 г., довел до загуба от 3298 лева) за извършване на СМР за ремонт на републикански път III-536 на територията на Област Ямбол, възложени по договор за обществена поръчка № РД-38-7 от 27.11.2014 г., сключен с Агенция „Пътна инфраструктура”;

- сумата от 4906,83 лева, представляваща начислена за периода от 02.03.2018 г. до 21.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59760,42 лева, която е била недължимо платена на „Алверс Комерс” ООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 18.09.2017 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 5074,66 лева, представляваща начислена за периода от 20.02.2018 г. до 20.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59974,68 лева, която е била недължимо платена на „Дендро Протект” ЕООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 05.09.2017 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 5076,32 лева, представляваща начислена за периода от 28.02.2018 г. до 28.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59994,30 лева, която е била недължимо платена на „Плант Консулт” ООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 01.02.2018 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 3717,70 лева, представляваща начислена за периода от 01.02.2018 г. до 28.12.2018 г. законна лихва върху главница от 40353,48 лева, която е била недължимо платена на „Стройпарк” ЕООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 01.09.2017 г., но впоследствие възстановена.

С Решение № 27А от 27.10.2020г. по цитираното дело окръжният съд е уважил иска частично – до общия размер на обезщетението от 26875,81 лева, включващ:

- сумата от 2032,80 лева за вреди от продажби на дълготрайни материални активи на дружеството;

- сумата от 6570,14 лева за вреди от ангажиране при неизгодни условия на подизпълнителите „Свои - 2000” ООД с ЕИК ***** (по договор от 16.10.2017 г., довел до загуба от 5547,02 лева) и „Галис“ ЕООД с ЕИК ***** (по договор от 14.05.2018 г., довел до загуба от 1023,12 лева) за извършване на СМР за ремонт на републикански път III-536 на територията на Област Ямбол, възложени по договор за обществена поръчка № РД-38-7 от 27.11.2014 г., сключен с Агенция „Пътна инфраструктура”;

- сумата от 4897,43 лева, представляваща начислена за периода от 02.03.2018 г. до 21.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59760,42 лева, която е била недължимо платена на „Алверс Комерс” ООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 18.09.2017 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 5064,93 лева, представляваща начислена за периода от 20.02.2018 г. до 20.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59974,68 лева, която е била недължимо платена на „Дендро Протект” ЕООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 05.09.2017 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 4599,93 лева, представляваща начислена за периода от 28.03.2018 г. до 28.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59994,30 лева, която е била недължимо платена на „Плант Консулт” ООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 01.02.2018 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 3710,58 лева, представляваща начислена за периода от 01.02.2018 г. до 28.12.2018 г. законна лихва върху главница от 40353,48 лева, която е била недължимо платена на „Стройпарк” ЕООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 01.09.2017 г., но впоследствие възстановена.

Присъдена е и дирената законна лихва върху главницата от 26875,81 лева, считано от завеждането на делото.

В останалата част искът е отхвърлен.

В съответствие с този резултат са присъдени и разноси пред първата инстанция: в полза на ищеца – 3410,44 лева; в полза на ответницата – 4664,96 лева. След изменение на решението по реда на чл. 248 от ГПК в полза на ответницата е присъдена и сумата от 1254,69 лева - разноси по обжалване на допуснатото обезпечение на иска по ч.т.д. № 52/2019 г. на Бургаския апелативен съд.

Ответницата П. П. е останала недоволна от решението в осъдителната му част и го е атакувала с въззивна жалба като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и необоснованост. Доводите ѝ се свеждат до следното:

Не било съобразено обстоятелството, че тя била освободена от отговорност по реда на чл. 240, ал. 3 ТЗ за дейността си през 2017 г. Голяма част от процесните сделки били сключени именно през този период. Необосновани били изводите, че разпорежданията с парични средства по сделките ставали през 2018 г.

За дружеството не били произлезли никакви вреди. Спазени били изискванията на чл. 17, ал. 3 от устава и чл. 7.4 от договора за управление от 13.01.2017 г. за сключването на договори над определен материален интерес след решение на съвета на директорите.

Не били обсъдени доводите, че всички плащания били нареждани заедно с друг член на съвета - М. К.. В тази насока били приложени банкови документи, изискани по реда на чл. 192 ГПК.

От гласните доказателства и изслушаната комбинирана експертиза ставало ясно, че ответницата изпълнила целите, заложили в бизнес-програмите за 2017 г. и за 2018 г. като по време на управлението реализирала печалба от 1514000 лева. Това личало и от обявените годишни финансови отчети в търговския регистър, приети след финансов одит.

Необосновани били изводите, че договорите с подизпълнители за ремонт на републикански път в Ямболска област били неизгодни. Съпоставянето на условията по тези сделки с основния договор било едностранчиво и погрешно.

Договорите за СМР в гр. Любимец били сключени с подизпълнители след извършен от ищцовото дружество ремонт на улици по възлагане от общината. Подизпълнителите били ангажирани за извършване на поддръжка в гаранционния срок. Понеже Община Любимец нямала никакви претенции във връзка с проявени в този период недостатъци, подизпълнителите възстановили авансово получените суми. Вярно е, че това станало след заведени съдебни дела в СГС, образувани по инициатива на новото ръководство на ищеца. Делата обаче приключили със спогодби, с които договорите били признати за действителни – противно на изложените в исковата молба твърдения за симулация. Плащанията към подизпълнителите били дължими авансово на валидно договорно основание и не били резултат от управленски деликт.

Ищецът “Трейс Ямбол” АД е оспорил жалбата с насрочен писмен отговор. Съдът правилно бил приел, че макар част от неизгодните договори да били сключени през 2017 г., за която ответницата била освободена от отговорност, приемането на извършената работа и разплащанията ставали през 2018 г. Освен това не били спазени ограниченията в устава и в договора за управление за извършване на сделки с материален интерес над 50 000 лева само след решение на съвета на директорите.

Възраженията, че за плащанията по сделките се подписвал и от друг член на съвета на директорите от една страна касаели вътрешни правила за контрол, а от друга имали отношение към друг спор, повдигнат по т.д. № 28/2019 г. по описа на Окръжен съд – Ямбол, образувано по регресни

претенции на ответницата против лицето М. К..

Относно вредите от договорите с подизпълнителите „Свои - 2000” ООД и „Галис“ ЕООД за извършване на СМР за ремонт на републикански път III-536 следвало да се кредитира комбинираната експертиза (техническа част), описваща отделните видове работи и техните стойности.

Не била налице необходимост от сключване на т.нар. „гаранционни договори” с подизпълнителите „Алверс Комерс” ООД, „Дендро Протект” ЕООД, „Плант Консулт” ООД и „Стройпарк” ЕООД за ремонт на улици в гр. Любимец. Предоставената от ищеца банкова гаранция като изпълнител по договора за обществена поръчка с Община Любимец обезпечавала в достатъчна степен евентуалната необходимост от гаранционен ремонт.

Ако договорите с подизпълнителите били действителни, то връщането на изплатените по тях суми би трябвало да стане след прекратяване на действието им, а не след завеждане на искиви претенции за неоснователно обогатяване и след анулиране на издадените фактури по реда на чл. 116, ал. 4 от ЗДДС поради липса на данъчно събитие. Плащанията нямали авансов характер.

Жалбата е била разгледана по въззивно търговско дело № 224/2021 г., приключило с Решение № 79 от 26.11.2021 г., с което атакуваният първоинстанционен акт е отменен в частта относно присъденото обезщетение за сумата от 2032,80 лева, касаеща вреди от продажби на дълготрайни материални активи, и е постановено съответно отхвърляне на тази претенция.

В останалата му част решението на окръжния съд е било потвърдено.

По повод касационна жалба на ответницата П. е постановено Решение № 50057 от 12.06.2023 г. по търговско дело №961/2022г. на ВКС, Първо търговско отделение, с което въззивният акт е отменен в потвърдителната му част, а делото – върнато на настоящата инстанция за ново разглеждане от фазата на устните състезания. Указано е да бъдат обсъдени релевираните от страните твърдения, доводи и възражения по повод спорното право, както и да бъдат изложени съображения, основани на съвкупната преценка на събраните и включени в доказателствения материал по делото.

При новото разглеждане на делото страните не са променили становищата си по съществото на спора.

Бургаският апелативен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо. То е и постановено при изяснена фактическа обстановка.

От справка в публичния търговски регистър е видно, че ответницата П. П. е била вписана като изпълнителен директор на ищцовото дружество - „Трейс Ямбол” АД за периода от 30.12.2011 г. до 05.09.2018 г. Няма спор, че тя е била освободена от отговорност по реда на чл. 240, ал. 3 от Търговския закон за дейността си през 2017 г.

Предмет на разглеждане от настоящата инстанция е претенцията за обезщетение по чл. 240, ал. 2 от Търговския закон за вреди на обща стойност 24843,01 лева, причинени на дружеството от дейността на ответницата като негов изпълнителен директор, ведно със законната лихва от завеждането на делото.

Обезщетението от 24843,01 лева включва:

- сумата от 6570,14 лева – за вреди от ангажиране при неизгодни условия на подизпълнителите „Свои - 2000” ООД с ЕИК ***** и „Галис“ ЕООД с ЕИК ***** (съответно по договор от 16.10.2017 г., довел до загуба от 5547,02 лева, и по договор от 14.05.2018 г., довел до загуба от 1023,12 лева) за извършване на СМР за ремонт на републикански път III-536 на територията на Област Ямбол, възложени по договор за обществена поръчка № РД-38-7 от 27.11.2014 г., сключен с Агенция „Пътна инфраструктура”;

- сумата от 4897,43 лева, представляваща начислена за периода от 02.03.2018 г. до 21.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59760,42 лева, която е била недължимо платена на „Алверс Комерс” ООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 18.09.2017 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 5064,93 лева, представляваща начислена за периода от 20.02.2018 г. до 20.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59974,68 лева, която е била недължимо платена на „Дендро Протект” ЕООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 05.09.2017 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 4599,93 лева, представляваща начислена за периода от 28.02.2018 г. до 28.12.2018 г. законна лихва върху главница от 59994,30 лева, която е била недължимо платена на „Плант Консулт” ООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 01.02.2018 г., но впоследствие възстановена;

- сумата от 3710,58 лева, представляваща начислена за периода от 01.02.2018 г. до 28.12.2018 г. законна лихва върху главница от 40353,48 лева, която е била недължимо платена на „Стройпарк” ЕООД с ЕИК ***** като възнаграждение за изпълнени СМР в гр. Любимец по договор от 01.09.2017 г., но впоследствие възстановена.

В останалата част искът по чл. 240, ал. 2 от ТЗ е отхвърлен с влязло в сила решение.

По претенцията за вреди от ангажиране на подизпълнителите „Свои - 2000” ООД и „Галис“ ЕООД за извършване на част от СМР за ремонт на републикански път III-536, възложени на ищцовото дружество с договор за обществена поръчка № РД-38-7 от 27.11.2014 г., сключен с Агенция „Пътна инфраструктура”:

С цитирания договор за обществена поръчка от 27.11.2014 г. (л. 66 – 117 от делото на ЯОС) Агенция „Пътна инфраструктура” е възложила на ищеца „Трейс Ямбол” АД (с предишно наименование „ПСФ Мостинженеринг“), на „Технострой – Инженеринг 99“ АД и на „Родопска Трейс“ АД - всички като участници в гражданско дружество с наименование Обединение „Ямбол“ извършването на дейности по поддържане и ремонт на републиканските пътища на територията на Областно пътно управление - Ямбол за срок от 4 години. Видовете договорени дейности са описани в отделни приложения – „сметки“ с номера от 1 до 8 с посочване на единичните цени.

Съдружниците в гражданското дружество са се уговорили да действат самостоятелно в определени райони според дяловото си участие – чл. 2.6 от споразумението за обединение (л. 112- 117) и чл. 4 от анекса към него (л. 841 -843).

С допълнително задание от 04.10.2017 г. (л. 317) АПИ възложила на Обединение „Ямбол“ ремонт на републикански път III-536 в участъка гр. Ямбол - с. Роза - с. Ботево - с. Скалица - с. Овчи кладенец.

Няма спор, че според уговореното между участниците в неперсонифицираното гражданско дружество ремонтът трябвало да се извърши от ищеца „Трейс Ямбол” АД.

За постигане на този резултат ищецът, действащ чрез ответницата като негов законен представител, ангажирал подизпълнителите „Свои - 2000” ООД, „Стини” ООД, „Даскалов - 48” ЕООД и „Галис“ ЕООД.

Договорите с първите три дружества са били сключени на 16.10.2017 г., а с последното – на 14.05.2018 г. (л. 118 – 127; л. 131 – 140; л. 145 -154 и л. 159 - 164). Те касаят две основни направления – направа на изкопи с механизация и машинно попълване на банкети с одобрен материал – трошен камък, добиван от кариера на възложителя в с. Бояново – чл. 4, ал. 4 от всеки договор.

Цитираните еднотипни клаузи предвиждат „закупуване“ на материала на цена 5 лева за тон с доставка – „франко“ склада на кариерата и

„прихващане“ на задълженията за тази цена при приемане на СМР.

Няма данни цената на материала да е била заплащана, но тя не е била калкулирана при отчитане на работата с протоколи – обр. 19, съставени на 23 април, 15 май и 12 юли 2018 г. (л. 128, 142, 156 и 168), което указва, че страните просто са целели да избегнат излишни прихващания. От друга страна необходимо е да се отбележи липсата на запазена в цялост първична счетоводна документация.

Няма спор, че работата по основния договор с ищеца като главен изпълнител е била приета съгласно сертификати от 16.10.2018 г. (л. 323 –326) и че е била платена въз основа на издадените на същата дата фактури (л. 321 и 322).

Пред настоящата инстанция се спори дали ищецът е понесъл загуби, след като се разплатил с подизпълнителите „Свои - 2000“ ООД и „Галис“ ЕООД по договорените с тях единични цени за попълване на банкети, които не били включвали стойността на материала (трошен камък) и разходите за транспорт.

Настоящият състав отбелязва следното:

На подизпълнителя „Свои - 2000“ ООД са били платени 1411 куб. м. попълнени банкети по договорена единична цена от 19,32 лв. за 1 куб.м. – общо 27260,52 лева без ДДС (виж представените протокол - обр. 19 от 23.4.2018 г. - л.128, фактура – л. 416 и платежно нареждане – л. 130).

Според изслушаната пред първоинстанционния съд комбинирана експертиза (техническа част) за същата работа, но с включена цена на материала, ищецът е получил по основния договор с АПИ сумата от 52425,73 лева без ДДС (148,78 куб. м. по 34,99 лв. – по шифър 2007; 542,32 куб. м. по 38,99 лв. – по шифър 8001 и 719,90 куб. м. по 36,22 лв. – по шифър „Анализ - зона А“).

На подизпълнителя „Галис“ ЕООД са били платени 588 куб. м. попълнени банкети при единична цена от 15,60 лв. за 1 куб.м. – общо 9172,80 лева без ДДС (виж протокол - обр. 19 от 12.07.2018 г. - л.168, фактура – л. 452 и платежно нареждане – л. 170).

Според коментираната експертиза за същата работа, но с включена цена на материала, ищецът е получил по основния договор с АПИ сумата от 20574,12 лева без ДДС (588 куб. м. по 34,99 лв. – по шифър 2007).

Вижда се, че и в двата случая са налице съществени положителни разлики в полза на ищеца – съответно от 25165,17 лева и 11401,32 лева, от които следва да бъде приспадната само себестойността на материала – трошен камък, добиван от кариерата на ищеца за 5 лева на тон без ДДС.

Предвид плътността на използваната каменна фракция (0-40 мм), 1 куб. м. от нея не може да надхвърля 1,5 тона. При това положение себестойността на материала във вложените от подизпълнителите „Свои - 2000” ООД и „Галис” ЕООД количества от 1411 куб. м. и 588 куб. м. е ограничена съответно до 10582,52 лева и 6991,32 лева.

Транспортни разходи не следва да се приспадат, тъй като съгласно уговореното ищецът е доставял материала на подизпълнителите по мястото на добив - в каменоломната си кариера в с. Бояново.

От изложеното става ясно, че и от двата договора с подизпълнителите „Свои - 2000” ООД и „Галис” ЕООД във връзка с процесните дейности по попълване на банкети ищецът е реализирал не загуби, а приходи, възлизащи съответно на 14582,66 лева и 6991,32 лева.

За да приеме обратното, първоинстанционният съд е възприел неправилна методика, предложена от комбинираната експертиза, за хипотетично приспадне на цената на материала и разходите за транспорт от единичните разценки по основния договор, сключен с АПИ. Калкулациите по тези разчети обаче са направени, без да се отчитат изложените по-горе специфики в отношенията с подизпълнителите.

Отделно трябва да се подчертае, че ищецът е подхождал едностранчиво, преценявайки условията по договорите с подизпълнителите само по отношение на определен вид дейност – машинно попълване на банкети.

При изследване на цените на останалите уговорени СМР става ясно, че те са по-ниски в сравнение с параметрите, заложи в основния договор.

Така за другата съществена дейност - механизирана направа на изкопи, подизпълнителите са получавали възнаграждение по единични цени от 4,98 лева на куб. метър, които са далеч по-ниски от цената по основния договор – 7,79 лева на куб. метър. Само заради това ищецът е получил приходи в размер на 7755,60 лева от договора със „Свои - 2000” ООД и в размер на 13157,04 лева - от договора с „Галис” ЕООД (като се имат предвид отчетените с приемателните протоколи количества от 2760 куб.м по първия договор и 4682,22 куб. м. – по втория).

По ниски са и договорените с „Галис” ЕООД единични разценки за останалите дейности: превоз на излишни земни маси – 0,15 лева на куб. м. (при 0,21 лева по основния договор); изсичане на храсти и млада дървесина – 0,45 лева на куб. м. (при 0,59 лева по основния договор); оформяне на земни окопи – 2,30 лева на куб. м. (при 2,89 лева по основния договор).

Резонна е и защитната теза на ответницата, че резултатите от

договорите с подизпълнителите трябва да бъдат преценявани като цяло, а не поотделно. Както става ясно от изслушаните експертизи, след приключване на разплащанията по всички договори, ищцовото дружество е реализирало печалба.

При така изяснената обстановка не се установяват загуби от договорите с подизпълнителите „Свои - 2000” ООД и „Галис” ЕООД. Ето защо обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, с която ответницата е осъдена да заплати в тази връзка обезщетение по чл. 240, ал. 2 от ТЗ в размер на 6570,14 лева. Претенцията в тази част следва да се отхвърли.

По претенциите за законни лихви, начислени върху недължимо платени възнаграждения за СМР по договори с „Алверс Комерс” ООД, „Дендро Протект” ЕООД, „Плант Консулт” ООД и „Стройпарк” ЕООД:

Няма спор, че в изпълнение на договори за обществени поръчки от 20.03.2014 г. и 31.07.2014 г., сключени с Община Любимец (л. 327 – 358), ищецът „Трейс Ямбол” АД (с предишно наименование „ПСФ Мостинженеринг“) извършил ремонт на улици в гр. Любимец. След приключване на възложената работа обектите били въведени в експлоатация през месеците ноември и декември 2014 г. и януари 2015 г. съгласно приложените удостоверения по чл. 177, ал. 3 от ЗУТ (л. 358-362).

Впоследствие ищецът, чрез ответницата като негов законен представител, сключил няколко договора за ремонт на същите улици, както следва:

- договор от 18.09.2017 г., сключен с „Алверс Комерс” ООД, изменен с анекс от 15.11.2017 г., за СМР на обща стойност 59760,42 лева (л. 185-189 и л. 363 – 364).

- договор от 05.09.2017 г., сключен с „Дендро Протект” ЕООД, изменен с анекс от 03.11.2017 г., за СМР на обща стойност 59974,68 лева (л. 191-195 и л. 365 – 366).

- договор от 01.09.2017 г., сключен със „Стройпарк” ЕООД, изменен с анекс от 15.11.2017 г., за СМР на обща стойност 59974,68 лева (л. 197-201 и л. 367– 368).

- договор от 01.02.2018 г., сключен с „Плант Консулт” ООД, за СМР на обща стойност 59994,30 лева (л. 760– 764).

Договорите имат за предмет конкретни СМР съгл. приложени количествено-стойностни сметки. Предвидено е било възложените работи да бъдат заплатени след приемането им. С анексите са били уговорени авансови плащания, но такива не са били извършвани.

Съставени са били приемо-предавателни протоколи от 16.02.2018 г., 08.02.2018 г., 10.01.2018 г. и 16.03.2018 г. (л.402, 404, 399, 400 и 397),

подписани от ответницата, според които възложените работи били изпълнени. На същите дати са били издадени фактури (л. 401, 403, 497 и 499), въз основа на които са извършени плащания, както следва:

- за сумата от 59760,42 лева в полза „Алверс Комерс” ООД по договора от 18.09.2017 г. съгл. платежно нареждане от 02.03.2018 г. (л. 219);

- за сумата от 59974,68 лева в полза на „Дендро Протект” ЕООД по договора от 05.09.2017 г. съгл. платежно нареждане от 20.02.2018 г. (л. 196);

- за сумата от 40353,48 лева в полза на „Стройпарк” ЕООД по договора от 01.09.2017 г. съгл. платежно нареждане от 01.02.2018 г. (л. 202);

- за сумата от 59994,30 лева в полза на „Плант Консулт” ООД по договора от 01.02.2019 г. съгл. платежно нареждане от 28.03.2018 г. (л. 207).

След освобождаването на ответницата като изпълнителен директор, в периода между 16-ти и 19-ти ноември 2018 г. ищецът е предявил срещу четирите дружества искове за връщане на сумите като получени без основание, ведно лихвите от сезирането на съда.

По този повод пред СГС са били образувани търг. дела № 2422/2018 г., 2437/2018 г., 2421/2018 и 2420/2018 г. Всички те приключили с одобрени съдебни спогодби (л.580-590), съгласно които претендираните суми подлежат на връщане, тъй като били получени при пълно договорно неизпълнение.

Със спогодбите е констатирано, че сумите са възстановени от „Алверс Комерс” ООД на 21.12.2018 г., от „Дендро Протект” ЕООД - на 20.12.2018 г., а от „Плант Консулт” ООД и „Стройпарк” ЕООД - на 28.12.2018 г.

Пак по силата на спогодбите ищецът се е отказал от дирените лихви от завеждането на делата.

При така изяснената обстановка следва да се приеме, че ответницата е подписала фиктивни протоколи за приемане на СМР, без да е налице каквото и да е изпълнение. Това е предизвикало неправомерно отклоняване на парични средства към посочените по-горе четири дружества.

Всички протоколи са били подписани през 2018 г. – период, за който ответницата П. не е била освободена от отговорност.

Касае се за деликтно поведение, ангажиращо отговорността на П. по чл. 240, ал. 2 от ТЗ за претендираната законна лихва върху отклонените парични средства за периода от разпореждането с тях до възстановяването им.

Доводите, че лихвите следвало да бъдат търсени от получателите на средствата, са неотносими, тъй като се касае за вземания, дължими на различни правни основания и с различен начален момент на забава.

Възраженията, че плащанията били наредени заедно с друг член на съвета на директорите, също са неотносими. Евентуалната отговорност и на други лица не изключва тази на ответницата. Освен това същественото е, че именно нейното поведение по фиктивното приемане на несвършена работа е причината за увреждането.

Доводите, че плащанията са били извършени авансово, не се подкрепят от събраните доказателства. Платено е било по фактури, издадени въз основа на подписаните от ответницата приемателни протоколи.

Размерът на дължимите законни лихви, възлизащи общо на 18272,87 лева, е определен според изчисленията на съдебносчетоводната експертиза.

Ето защо обжалваното решение следва да бъде потвърдено в частта, с която ответницата е била осъдена да заплати на ищеца обезщетение по чл. 240, ал. 2 от Търговския закон в размер на 18272,87 лева ведно със законната лихва, считано от завеждането на делото на 07.01.2019 г. до окончателно изплащане.

По разноските:

Първоинстанционният съд е зачел следните разноски в исковото производство: 12740,56 лева – за ищеца (държавна такса от 4016,06 лева, адвокатско възнаграждение от 6600 лева и депозити за експертизи от 2124,50 лева) и 6370,14 лева – за ответницата (адвокатско възнаграждение от 4245,64 лева и 2124,50 лева – депозити за експертизи).

От тях са били присъдени 3410,44 лева в полза на ищеца и 4664,96 лева – в полза на ответницата.

В съответствие с постановения резултат по иска разноските в полза на ищеца следва да бъдат редуцирани до 2382,54 лева, а в полза на ответницата да се присъдят допълнително 513,94 лева (до дължимия размер от 5178,90 лева).

По реда на чл. 248 от ГПК първоинстанционният съд е присъдил в полза на ответницата сумата от 1254,69 лева - разноски по ч.т.д. № 52/2019 на БАС (във връзка с обжалване на допуснатото обезпечение на иска).

В съответствие с отхвърлената част от претенцията дължимият размер на тези разноски възлиза на 1392,87 лева, което налага допълнително присъждане на разликата от 138,18 лева.

Материалният интерес по повод обжалването на

първоинстанционното решение възлиза на 26875,81 лева.

Страните следва да бъдат възмездени за направените от тях разноски пред по-горните инстанции като се съобрази частичното уважаване на жалбата.

В производството по в.т.д. № 224/2021 г. на АС – Бургас страните са направили следните разноски съгласно неоспорените списъци: ищецът – 1500 лева, а ответницата - 2332,03 лева.

В съответствие с постановения резултат по жалбата съдът присъжда следните разноски за това производство: в полза на ищеца – 1019,85 лева; в полза на ответницата – 746,48 лева.

В производството по т.д. № 961/2022 г. на ВКС, I търг. отд. ответницата е направила разноски в размер на 2296,86 лева, от които следва да й бъдат присъдени 735,22 лева.

По настоящото въззивно производство страните са направили следните разноски съгласно неоспорените списъци: ищецът – 1500 лева, а ответницата – 3163,08 лева.

В съответствие с постановения резултат по жалбата съдът присъжда следните разноски за това производство: в полза на ищеца – 1019,85 лева; в полза на ответницата – 1012,50 лева.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 27А от 27.10.2020г. по търговско дело № 3/2019 г. на Окръжен съд - Ямбол В ЧАСТТА, с която ответницата **П. П. П.** с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, ж.к. „****“, със съдебен адрес гр. София, ул. „Странджа“ № 4, ет. 4, ап. 6 – адв. М. М. е осъдена да заплати на ищеца **„Трейс Ямбол“ АД** с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Ямбол, ул. „Доктор Петър Брънеков“ № 2, ет. 3, със съдебен адрес гр. Ямбол, ул. „Бузлуджа“ № 15 – адв. Ж. К. обезщетение по чл. 240, ал. 2 от Търговския закон над присъдения размер от 18272,87 лева (осемнадесет хиляди двеста седемдесет и два лева и осемдесет и седем стотинки) до горницата от 24843,01 лева, както и съдебноделоводни разноски за първоинстанционното разглеждане на делото над размера от 2382,54 лева (две хиляди триста осемдесет и два лева и петдесет и четири стотинки) до горницата от 3410,44 лева. Вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска на **„Трейс Ямбол“ АД** с ЕИК *****, със

седалище и адрес на управление гр. Ямбол, ул. „Доктор Петър Брънеков“ № 2, ет. 3, със съдебен адрес гр. Ямбол, ул. „Бузлуджа“ № 15 – адв. Ж. К. против **П. П. П.** с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, ж.к. „*****, със съдебен адрес гр. София, ул. „Странджа“ № 4, ет. 4, ап. 6 – адв. М. М. за заплащане на сумата от 6570,14 лева, представляваща обезщетение по чл. 240, ал. 2 от Търговския закон – за вреди от ангажиране при неизгодни условия на подизпълнителите „Свои - 2000“ ООД с ЕИК ***** и „Галис“ ЕООД с ЕИК ***** (по договор от 16.10.2017 г. и по договор от 14.05.2018 г.) за извършване на строително-монтажни работи за ремонт на републикански път III-536 на територията на Област Ямбол, възложени по договор за обществена поръчка № РД-38-7 от 27.11.2014 г., сключен с Агенция „Пътна инфраструктура“, ведно със законната лихва, считано от завеждането на делото на 07.01.2019 г. до окончателно изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 27А от 27.10.2020г. по търговско дело № 3/2019 г. на Окръжен съд - Ямбол В ОСТАНАЛАТА ОБЖАЛВАНА ЧАСТ.

ОСЪЖДА „Трейс Ямбол“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Ямбол, ул. „Доктор Петър Брънеков“ № 2, ет. 3, със съдебен адрес гр. Ямбол, ул. „Бузлуджа“ № 15 – адв. Ж. К. да заплати на **П. П. П.** с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, ж.к. „*****, със съдебен адрес гр. София, ул. „Странджа“ № 4, ет. 4, ап. 6 – адв. М. М. допълнителни разноски за първоинстанционното разглеждане на делото в размер на 513,94 лева (петстотин и тринадесет лева и деветдесет и четири стотинки), допълнителни разноски за производството по ч.т.д. № 52/2019 г. на АС – Бургас в размер на 138,18 лева (сто тридесет и осем лева и осемнадесет стотинки), разноски по въззивно търговско дело № 224/2021 г. на АС – Бургас в размер на 746,48 лева (седемстотин четиридесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки), разноски по търговско дело № 961/2022 г. на ВКС, I търг. отд. в размер на 735,22 лева (седемстотин тридесет и пет лева и двадесет и две стотинки), както и разноски пред настоящата инстанция в размер на 1012,50 лева (хиляда и дванадесет лева и петдесет стотинки).

ОСЪЖДА **П. П. П.** с ЕГН *****, с адрес гр. Ямбол, ж.к. „*****, със съдебен адрес гр. София, ул. „Странджа“ № 4, ет. 4, ап. 6 – адв. М. М. да заплати на „Трейс Ямбол“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. Ямбол, ул. „Доктор Петър Брънеков“ № 2, ет. 3, със съдебен адрес гр. Ямбол, ул. „Бузлуджа“ № 15 – адв. Ж. К. разноски по въззивно търговско дело № 224/2021 г. на АС – Бургас в размер на 1019,85 лева (хиляда и деветнадесет лева и осемдесет и пет стотинки), както и разноски пред настоящата инстанция в размер на 1019,85 лева (хиляда и деветнадесет лева и осемдесет и пет стотинки).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния

касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____